

(e) asemănări și diferențe între FOBT și aparatele de joc în sensul părții a III-a în ceea ce privește interacțiunea care poate apărea între jucător și aparat;

(f) problema dacă punctele menționate mai sus erau cunoscute de majoritatea jucătorilor care utilizau aparatele în cauza sau erau considerate de aceștia ca fiind relevante sau importante;

(g) dacă diferența de tratament în privința TVA-ului este justificată de cele menționate mai sus?

3. Într-o situație în care un stat membru, în exercitarea puterii sale discreționare sale potrivit articolului 13 secțiunea B litera (f) din A șasea directivă, scutește jocurile de noroc de TVA, dar reglementează aplicarea TVA în ceea ce privește o categorie determinată de aparate utilizate pentru jocuri:

(a) poate un stat membru să invoce, în principiu, argumentul respectării diligenței necesare împotriva unei obiecții potrivit căreia principiul neutralității fiscale a fost încălcat de acel stat membru și

(b) dacă răspunsul la litera (a) este afirmativ, ce factori sunt relevanți pentru determinarea faptului dacă statul membru poate sau nu poate invoca această apărare?

(¹) Directiva 77/388/CEE din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Înalta Curte de Casație și Justiție (România) la data de 28 mai 2010 — procedură penală împotriva lui Gheorghe Kita

(Cauza C-264/10)

(2010/C 209/41)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Înalta Curte de Casație și Justiție

Părțile din acțiunea principală

Gheorghe Kita

Întrebarea preliminară

Art. 5, pct. 3 din Decizia Cadru nr. 2002/584/JAI (¹) a Consiliului Uniunii Europene, din 13 iunie 2002, trebuie interpretat în sensul că returnarea (transferarea) persoanei condamnate, predată anterior în baza unui mandat european de arestare, în scopul urmăririi penale în statul al cărui cetățean este, are loc automat, chiar în lipsa consimțământului acestuia, care este o condiție cerută de Convenția Europeană privind transferul persoanelor condamnate?

(¹) Decizia-cadru privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre (JO L 190, p. 1, Ediție specială, capitolul 19/volumul 6, p. 3).

Acțiune introdusă la 2 iunie 2010 — Comisia Europeană/Republica Cehă

(Cauza C-276/10)

(2010/C 209/42)

Limba de procedură: ceha

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: S. Pardo Quin-tillán și L. Jelínek, agenți)

Pârâtă: Republica Cehă

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2006/118/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind protecția apelor subterane împotriva poluării și a deteriorării (¹) și, în orice caz, prin necomunicarea acestora Comisiei, Republica Cehă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 12 din directiva menționată;

— obligarea Republicii Cehă la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul de transpunere a directivei în ordinea juridică internă a expirat la 16 ianuarie 2009.

(¹) JO L 372, p. 19, Ediție specială, 15/vol. 18, p. 209.